

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 37 § lagen om enskilda vägar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att stadgandet om dröjsmålsränta i lagen om ändring av lagen om enskilda vägar, vilken träder i kraft vid ingången av 1997, ändras med anledning av lagen om ändring av räntela-

gen. Samtidigt skall stadgandet om betalning av en ersättning i ett för allt preciseras.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft vid ingången av 1997.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Enligt 37 § 1 mom. (555/95) lagen om ändring av lagen om enskilda vägar, som träder i kraft vid ingången av 1997, skall ersättning i ett för allt, om inte något annat har beslutats när den fastställdes, betalas inom tre månader från den dag då förrättningen avslutades. Eftersom avsikten inte är att ersättningen i ett för allt skall betalas inom ovan nämnda utsatta tid också i det fall att ändring har sökts i förrättningen antingen i fråga om en åtgärd som medför ersättningsskyldighet eller i fråga om skyldighet till betalning, föreslås att paragrafens 1 mom. preciseras med en hänvisning till lagens 90 §, som gäller ändringssökande. Enligt förslaget skall ersättningen i ett för allt, om inte något annat har beslutats när den fastställdes, betalas inom tre månader från den dag då förrättningen avslutades, om inte något annat följer av 90 §.

Enligt paragrafens 2 mom. skall, om ersättningen inte betalas inom utsatt tid, på

den obetalda ersättningen betalas dröjsmålsränta enligt räntelagen (633/82). Det föreslås att stadgandet preciseras med anledning av lagen om ändring av räntelagen (284/95) så, att på obetald ersättning betalas årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen.

2. Propositionens verkningar

De förslag som propositionen omfattar är till sin natur sådana att de gör lagstiftningen tydligare. Propositionen har inte några andra verkningar.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Under beredningsarbetet har representanter för trafikministeriet och lantmäteriverket hörts.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1997, då även de övriga lagarna i anknyt-

ning till revideringen av fastighetsbildningslagstiftningen träder i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag**om ändring av 37 § lagen om enskilda vägar**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 37 § 1 och 2 mom. lagen den 15 juni 1962 om enskilda vägar (358/62), sådana de lyder i lag av den 12 april 1995 (555/95), som följer:

37 §

Ersättning i ett för allt skall, om inte något annat har beslutats när den fastställdes, betalas inom tre månader från den dag då förrättningen avslutades, om inte något annat följer av 90 §.

Om betalningstiden för en ersättning har bestämts till längre än tre månader från den dag då förrättningen avslutades, skall på ersättningen betalas sex procents årlig ränta,

som räknas från den dag då tre månader har förflutit från avslutandet av förrättningen. Om ersättningen inte betalas inom utsatt tid, skall på den obetalda ersättningen betalas en årlig ränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen.

Denna lag träder i kraft den
199 .

Helsingfors den 13 september 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Lag

om ändring av 37 § lagen om enskilda vägar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 37 § 1 och 2 mom. lagen den 15 juni 1962 om enskilda vägar (358/62), sådana de lyder i lag av den 12 april 1995 (555/95), som följer:

Gällande lydelse

37 §

Ersättning i ett för allt skall, om inte något annat har beslutats när den fastställdes, betalas inom tre månader från den dag då förrättningen avslutades.

Om betalningstiden för en ersättning har bestämts till längre än tre månader från den dag då förrättningen avslutades, skall på ersättningen betalas sex procents årlig ränta, som räknas från den dag då tre månader har förflutit från avslutandet av förrättningen. Om ersättningen inte betalas inom utsatt tid, skall på den obetalda ersättningen betalas dröjsmålsränta enligt räntelagen (633/82).

Föreslagen lydelse

37 §

Ersättning i ett för allt skall, om inte något annat har beslutats när den fastställdes, betalas inom tre månader från den dag då förrättningen avslutades, *om inte något annat följer av 90 §.*

Om betalningstiden för en ersättning har bestämts till längre än tre månader från den dag då förrättningen avslutades, skall på ersättningen betalas sex procents årlig ränta, som räknas från den dag då tre månader har förflutit från avslutandet av förrättningen. Om ersättningen inte betalas inom utsatt tid, skall på den obetalda ersättningen betalas *en årlig ränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen.*

Denna lag träder i kraft den
199 .
